

Dammurin aftur í hitanum

Jan Dam vil hava landsliðsplássíð aftur, og veteranurin veit, at nú skal meiri til at hanga í, enn tað skuldi, tá hann var yngri

Jan Dam, sum á myndini er í dysti fyri barndómsfelagið, HB, hevur nú sett sær fyrri at vinna landsliðsplássíð aftur

Í fjør heyst datt Jan Dam út úr átjan manna landsliðs-hópinum. Tí kom tað eitt sindur óvart á hann, at ven-jarin vildi hava hann við niður til Spania. Men Jan Dam hevur í vetur arbeitt miðvíst fyrri at koma upp í part aftur:

– Eg havi ítrótt á linju á læraraskúlanum, og so havi eg eisini runnið nógv sjál-vur. Tá vit vóru saman í tveimum vikuskiftum á Svangaskarði, kendí eg meg væl, og tað man ven-jarin eisini hava hildið.

Og nú ætlar tú at halda tøm um landsliðsplássíð?

– Eg vil fegin spæla fleiri landsdystir. Nú eri eg 31 ára gamal, og so er eingin tíð

at spilla burtur. Í síðstu und-ankappingini var eg nógv skaddur. Tað kanst tú ikki tryggja teg imóti, men er venjingarstøðan góð, so er sannlíkið fyri skaðum minni.

Jan Dam hevur enn eina ferð sagt barndómsfelag-num HB farvæl. Nú spælir hann fótbólt á Toftum, og hann heldur, at tað styrkir um møguleikan at vera á landsliðnum:

– Nýggjar avbjóðingar kveikja hugin at halda fram. Vit í HB sçu hetta ógvuliga væl, tá Allan Mørkøre kom úr Klaksvík og til okkara.

Eg vóni, at bæði B68 og eg sjálvur fáa gagn av sam-starvinum okkara millum.

Enn ein rumena

Havnar Bóltfelag fær í næstum enn ein rumena í leikarahópin

JÁKUP MØRK

Fyri stuttum varð ein rumenskur álopsleikari limaður inn í leikarahópin hjá HB, og í næstum kemur ein landsmaður hansara til landið.

Talan er um ein 24 ára gamlan verjuleikara, sum frammanundan hevur leikt við Univer's Craiova, sum er við í fremstu rumensku fótbóltsrøðini.

HB hevur sum kunnugt mist nógv fólk í mun til seinasta kappingarár, og millum annað man saknurin í Hans Fróða Hansen vera sera stórur. Við nýggja leikarunum vónar HB, at stykja munandi um verjupartin.

Eitt sindur tyngdur
At Óli Johannesen var dar-vaður av skaða gjørdi, at Jan Dam fekk møguleikan á aftasta manni imóti Finn-landi. Hann hevði ikki verið á landsliðnum, síðani hann var liðformaður í stórtap-inum í Estlandi í fyrraárið:

– Venjarin segði mær, at hann hevði álit á mær, tí hann helt, at tað hevði gin-gið væl undir venjingini. Eg skal ikki dylja, at eitt sindur av fjáltri var á fyrstu min-uttirnar móti Finnlandi, men tað var skjótt, at alt var, sum tað plagar at vera.

Jan Dam spældi allar 90 minuttirnar móti Finnlandi, sum móti Íslandi tók hann seg úr slagnum í steðgi-num:

– Longu tá eitt korter var farið, fekk eg eitt dygt spark. Tað var orsøkin til, at eg fór út.

Tú gjørdi eitt brotspark? – Fyri dystargongdina var tað sera harmuligt, at teir fingi høvi at minjka um munin fyri steðgin. Í sovor-num førum spælir tú støð-una umaftur og umaftur í høvðinum. Brotið varð gjørt dygst úti við brots-teigarmarkið, og sjálvsagt harmar tað meg, men eg fari ikki at siga, at dómurin ikki var rættur.

Íslandingar javnaðu til 2–2 tólv minuttir eftir steðgin, og tá var aftur brotspark. Ta ferðina var tað Jens Kristian Hansen, sum fór eitt sindur skeivur av einum bólti, og síðani feldi ein ís-landing.

– Rikhardur Dadason skoraði uppá bæði brots-spørkini. Hann var í álop-inum og var sera sterkur, skjótur og nærgangandi,

sigur Jan Dam.

Tá Ísland miðskeiðis í 2. hálvleiki skoraði sigursmál-ið var talan um uppspæl eft-ir miðásinum.

– Allan 2. hálvleik var heilt týðuligt, at teir vóru betri fyrri, enn vit vóru. Okkara menn orkaðu ikki at bjóða seg til, og teir, sum høvdu bóltin, orkaðu ikki annað enn at senda langt fyrri at fáa luft, og so mátti tað enda galið, er metingin hjá Jan Dam.

– Vit høvdu tveir góðar møguleikar at javna. Óli Jo-hannesen sendi eitt rimmar frispark móti málinum, og beint fyri leiklok tóktist Heðin á Lakjuni ikki at vita, hvussu leysur hann var.

Perlur

Tá tað kemur til føroyska álopsspælið, var tað serliga í 1. hálvleiki. Og sambært Jan Dam vóru bæði málini sannar perlur:

– Málið hjá Kurt Mørk-øre var eitt fantastiskt mál. Todi var út at gerast leys-ur, men valdi at spæla út í vinstru. Bólturin rakti í ein mótstøðumann. Haðani stókk hann til Kurt Mørk-øre, sum var staddur á brotsteigarlinjuní, tá hann við vinstra beini heilflukt-aði í kassan. Eitt fint mál.

Og tá tit komu framum 2–0?

– Allan Mørkøre sendi langt fram. Todi snittaði í høgru bóltin fram um ein mótstøðumann, og so fór hann sum ein rakett frá hon-um. Tá hann kom inn móti málteiginum smekkaði hann inn við nærra stólp-anum. Eg helt, at bólturin fór skeivu megin stólpan,

men talan var um eitt fint mál. Todi hevði trupulleikar við lærinum fyrstu dagarnar har niðri (og ikki rygginum, sum vit hoyrdu úr Spania, blm.), men tá hann kom fyrri seg og vandi við, var tað týðuligt, at hann er sera væl fyrri, og eg rokni við, at tal-an verður um eitt heilt gott kappingarár hjá honum.

Jan Dam spældi allar 90 minuttirnar móti Finnlandi, men móti Íslandi tók hann seg úr slagnum í steðgi-num:

– Longu tá eitt korter var farið, fekk eg eitt dygt spark. Tað var orsøkin til, at eg fór út.

Tú gjørdi eitt brotspark? – Fyri dystargongdina var tað sera harmuligt, at teir fingi høvi at minjka um munin fyri steðgin. Í sovor-num førum spælir tú støð-una umaftur og umaftur í høvðinum. Brotið varð gjørt dygst úti við brots-teigarmarkið, og sjálvsagt harmar tað meg, men eg fari ikki at siga, at dómurin ikki var rættur.

Íslandingar javnaðu til 2–2 tólv minuttir eftir steðgin, og tá var aftur brotspark. Ta ferðina var tað Jens Kristian Hansen, sum fór eitt sindur skeivur av einum bólti, og síðani feldi ein ís-landing.

– Rikhardur Dadason skoraði uppá bæði brots-spørkini. Hann var í álop-inum og var sera sterkur, skjótur og nærgangandi,

Føroyingar hava nú spælt seks ferðir móti Íslandi. Í 1–0 tapinum í fjør var Jan Dam ikki í hópinum. Í 1988 var eingin HB maður við í Íslandi, tí teir spældu móti Brøndby (tá var Jan Dam ikki komin í landsliðshóp-in). Tá føroyingar 2. juli í 1995 taptu 2–0 í Neskaups-staði, var Jan Dam heldur ikki við:

– Minn meg ikki á tað. Tá vóru vit við HB í Troms-ø, har vit taptu stórt í Inter-toto!

JH

Føroyar-Ísland 2–3 (2–1)
Í La Manga í Spania fríggjadagin 4. februar 2000, kl. 14.00

Dómarakvartett: Rune Pedersen, Noreg, Bo Blankholm Pedersen, Dan-mark, Finn Erik Rasmus-sen, Danmark og Nicolai Vollquartz úr Danmark
Áskoðarar: 150
1–0: Kurt Mørkøre 19
2–0: Todi Jónsson 37
2–1: Rikhardur Dadason br 40
2–2: Rikhardur Dadason br 57
2–3: Bjarki B. Gunnlaugs-son 68

Føroyar: 1. Jens Martin Knudsen, Ayr United – 2. Óli Johannesen, AGF, 15. Jan Dam, B68 (4. Jóhannus Joensen, HB, 46.), 3. Jens Kristian Hansen, liðfor-maður, Ayr United – 6. Henning Jarnskor, GÍ, 9.

Nógv eygu fylgdu við

Landsdystirnir í Spania vóru ein rættuligur sýnisgluggi fyri føroy-sku spælarnarnar

Dreymurin hjá nógvum ungum fótbóltsspælarnum er at sleppa út um land-oddarnar at gera fritíð-at-arítrivið til livibreyð. At tað í nítí árunum hevur eydnast hjá einum tíggju føroyiskum spælarnum at koma so mikið langt hev-ur givið yngri monnu-num blóð á tønna.

Landsliðsferðin niður til Spania var eitt gott høvi hjá føroysku spæl-arunum at gera seg kend-ar. Øll tey norðurlendsku landsliðini vóru har, og tey drógu nógv fólk aft-aná sær. Í síðstu viku vór-u heili hundrad norður-lendsk pressufólk í La Manga. Har vóru eina staðni ímillum tíggju og

Allan Mørkøre, ÍBV (7. Sámal Joensen, GÍ, 67.), 17. Fróði Benjaminsen, B68 (13. Rógvi Jacobsen, KÍ, 76.), 8. Julian Johnsson, Sogndal, 5. Øssur Hansen, B68 – 18. Kurt Mørkøre, Sogndal (14. Heðin á Lakj-uni, KÍ, 76.), 10. Todi Jónsson, FCK
Á beinkinum uttan at verða skiftur inn: 16. Sunvard Joensen, GÍ

Gult kort: Øssur Hansen 17. og Rógvi Jacobsen 84.
Venjari: Allan Simonsen
Uní Arge og Jákup á Borg vóru so mikið skaddir, at teir vóru ikki á beinkinum

Ísland: 1. Birkir Kristins-son, ÍBV (12. Arni Gautur Árason, Rosenborg, 46.) – 2. Audun Helgason, Viking Stavanger, 6. Rúnar Krist-insson, Lillestrøm, 7. Tryggvi Guðmundsson, 8. Helgi Kolviðsson, Mainz, 11. Rikhardur Daðason, Vin-king Stavanger (18. Haukur ingi Guðnason, Liverpool, 84.), 13. Einar þór Daniels-son (21. Indriði Sigurðsson, Lillestrøm, 31.), 15. Arnar þór Viðarsson, Lokeren, 17. Ólafur Órn Bjarnason, Malmö (16. Sigurður Órn Jónsson, KR, 75.), 19. þór-hallur Hinriksson, KR, 22.

Bjarki B. Gunnlaugsson, Preston (5. Sverrir Sverrir-sson, Fylkir, 88.)
Gult kort: Bjarki B Gunn-laugson 27

Nr. 26 - 8. februar 2000

Fróði nærri føstum plássí

Landsliðsferðin í Spania vísti, at tað í ár verður størri kapping um tey fyrstu ellivu plássini, enn tað nakrantíð áður hevur verið

Tá tað plagar at verða mett um hvøjrir ellivu skulu vera á vøllinum frá fyrsta briksli, tá landsliðið skal í eldin, so hava royndirnar vist, at ivi hevur bara verið um eitt og onkuntíð tvey pláss.

Talið á spælarnum, sum hoyra til hópin, er umleið tað sama, sum tað hevur verið áriní frammanundn. Men landsliðsferðin til Kekkia í oktober og ferðin til Spania í síðstu viku hava vist, at nú eru tað fleiri um boðið at vera ímillum teir fyrstu ellivu, enn tað fram-manundan hava verið.

Allan Simonsen hevur fleiri ferðir sagt, at honum líkar best at hava spælara, ið eru førir fyrri at spæla á fleiri plássum. Allir teir úti-spælarnmir, sum nú eru í landsliðshitanum, hava royndir í at spæla í fleiri plássum.

Verjan

Jens Martin Knudsen spæl-di fríggjadagin fyri 49. ferð í altjóða skrásettum lands-dysti. Tað vil við øðrum orðum siga, at tað er mögu-leiki fyrri, at hann – sum tann fyrsti – fer at runda teir fimti landsdystirnar seinni í ár. Um hetta skal gerast veruleiki er treytað av, um Allan Simonsen velur vete-ranin framum Jákup Mikk-elsen. Venjarin plagar at siga, at hann hevur tveir eins góðar málverjar.

Í miðverjuni vóru tveir spælars burturfrá hesa ferð – Hans Fróði Hansen og Pól Thorsteinsson. Tvey tey seinastu áriní hevur venjarin – tá møguleiki hevur verið fyrri tí – hildið seg til Hans Fróða Hansen, Óla Johan-nesen og Jens Kristian Han-

sen. Hesa ferð vísti venjar-in, at hann hevur ikki av-skrivað Jan Dam.

Venjarin plagar at siga, at hann fegin vil hava fótbólts-spælara á øll plássini á lið-num, og hesa ferð royndi hann Jóhannes Joensen í miðverjuni.

Tað hevur ljóðað, at ven-jarin kundu hugsað sær at sæð Rógva Jacobsen í tí fyrri hann óroynda leiklutinum sum miðverji, men henda royndin varð ikki gjørd í Spania. Pól Thorsteinsson er leikbannaður alt hetta ár-ið, og tí kunnu vit staðfesta, at evnini til miðverjuna verða Óli Johannesen, Hans Fróði Hansen, Jens Kristian Hansen, Jan Dam, Jóhannes Joensen og so Kurt Mørk-øre. Ein annar møguleiki er Fróði Benjaminsen, sum fleiri ferðir hevur spælt á hesum plássinum í B68.

Vongverjarnir

Tá landsliðið í heyst fór til Kekkia, roknaði Henning Jarnskor við, at hann skuldi sita á beinkinum frá fyrsta briksli. Tað kom óvæntað á hann, tá venjarin segði hon-um, at hann – og ikki Øssur Hansen – skuldi vera vong-verji í vinstru. Venjarin mintist, at GÍ maðurin hevði spælt væl í hesum pláss-inum undir stórum trýsti í Jugoslavia í 1996. Henning stóð seg væl í Prag, og í Spania vísti venjarin, at hann roknar Henning fyrri meiri enn tá ifylluna í hóp-inum, sum tað onkra ferðina í fjør kundi týkjað, at hann skuldi vera, tá Pól Thor-steinsson ella Allan Mørk-øre røktu vongverjan í høg-ru, og Øssur Hansen og John Ryan stríddust um

Fróði Benjaminsen er nú av álvara farin at banka upp á landsliðsdyrnar

plássíð í hinum borðinum.

Venjarin hevur stórt álit á Øssuri Hansen, og tá John Ryan ikki vil vera við á landsliðnum, so eru Øssur og Henning bestu boðini uppá vongverjar. Jóhannes Joensen og Heðin á Lakjuni eru aðrir møguleikar, og so er spurningurin, hvar ven-jarin ætlar at brúka Allan Mørkøre, sum ikki spældi 1. hálvleik imóti Finnlandi, tí hann var ikki heilt klárur.

Miðvøllurin

Tá Sámal Joensen, John Pe-tersen og Julian Johnsson allir hava verið tøkir, hevur Allan Mørkøre fleiri ferðir verið vongverji. Tá John Pe-tersen ikki var við í Spania var kanska upplagt, at hinir triggir her nevndu vóru á miðvøllinum, men hesa ferðina troðkaði ein nýggjur maður seg fram í kappingini um miðvallarplássini.

Longu í heyst – í heima-dystunum imóti Íslandi og Litava – fekk Fróði Ben-jaminsen spæltíð. Tá lands-liðið fór til Kekkia, gav B68 maðurin avboð, og venjarin duldi ikki, at hann harm-aðist um hetta. Allan Si-monsen plagar ikki at siga so nógv um sínar ætlanir, men ta ferðina segði hann, at hann hevði umhugsað at latið Fróða Benjaminsen verið ímillum teir fyrstu ell-ivu. Hesa ferð spældi Fróði Benjaminsen á miðvølli-num bæði imóti Finnlandi og Íslandi, og hann má nú metast at standa sterkur í kappingini um pláss ímill-um teir fyrstu ellivu.

Ímóti Finnlandi kom Allan Mørkøre inn fyrri Jó-hannes Joensen, sum hevði verið áður skorað á lands-liðnum. Tað var í Gund-a-dali mikukvøldið 8. au-gust í 1990. Ta ferðina legði hann Føroyar fram-um 1–0 imóti Íslandi. Úr-sliðið ta ferðina var, at Ís-land vann 3–2. Fríggja-dagin – knøpp tíggju ár og eftir at Kurt hevði spælt 23 landsdystir uttan at skora mál – legði Kurt Mørkøre Føroyar framum 1–0 imóti Íslandi. Aftur hesa ferð varð úrslitið 3–2 til Ísland.

Gamlir liðfelagar funnu væl saman

Knøpp tíggju ár vóru ímillum tey bæði landsliðsmálini hjá Kurt Mørkøre, og Todi Jónsson var far-in ellivu ferðir av vøllinum uttan at skora, áðrenn tað eydnaðist hesa ferð

Báðir teir føroysku mál-skjúttarnir imóti Íslandi fríggjadagin høvdu áður roynt at skora fyri Fø-royar, men um teir meiri ella minni høvdu gloymt kensluna av at skjóta mál á landsliðnum, so var tað kanska einki at siga til, tí hjá báðum hevði tað verið mállest rættuliga leingi.

Allan Simonsen hevði ætlað, at Uní Arge í út-gangsstøðuni skuldi vera í álopinum saman við Toda Jónsson. Men fót-skaðin, sum Uní Arge (og ikki Julian Johnsson, sum vit frættu úr Spania hós-dagin) fekk undir venjing hósorgunin, darvaði so mikið, at Uní Arge helt seg ikki til at spæla. Jákup á Borg var frammanund-an so mikið skaddur, at hann ikki fekk spælt.

So hevði Allan Simon-sen valið ímillum triggjar klaksvíkingar til álops-plássíð, og hann valdi Kurt Mørkøre framum Rógva Jacobsen og Heðin á Lakjuni.

Fyrstu ferð

Kurt Mørkøre og Todi Jónsson høvdu framman-undan verið á landslið-num saman ellivu ferðir. Men hetta var fyrsta ferð-in, at teir báðir mannaðu álopsplássini í senn.

Kurt verður 31 seinni í hesum mánaðinum, og Todi varð 28 í síðstu viku. Men hóast aldursmunin, so vóru teir ofta á sama liði í yngru deildunum hjá KÍ. Tá var Kurt ofta í á-lopinum, meðan Todi var miðvallari. Teir vóru sam-an á liðnum, sum í 1991 vann FM. Tá var Kurt fyrri tað mesta aftasti maður í verjuni, meðan Todi var á miðvøllinum.

Vit skilja á teimum, sum sçu dystin imóti Ís-landi, at innanhýsis fat-anin var góð ímillum teir báðar.

Bíðaðu leingi

Kurt Mørkøre hevur eina ferð áður skorað á lands-liðnum. Tað var í Gund-a-dali mikukvøldið 8. au-gust í 1990. Ta ferðina legði hann Føroyar fram-um 1–0 imóti Íslandi. Úr-sliðið ta ferðina var, at Ís-land vann 3–2.

Tað er bara eina ferð áður komið fyrri, at báðir álopsmenninir hava skorað í sama dysti. Tað var á heimavølli 8. juni í 1997 imóti Malta. Føroyar vunnu 2–1, og Uní Arge og Todi Jónsson spælt 23 landsdystir uttan at skora mál – legði Kurt Mørkøre Føroyar framum 1–0 imóti Íslandi. Aftur hesa ferð varð úrslitið 3–2 til Ísland.

Todi Jónsson hevði frammanundan fríggja-degnum skorað átta landsliðsmál. Hetta var fyrsta ferðin, at hann skoraði imóti Íslandi. Í gott og væl fyra ára tíð-arskeiðnum frá tí at Todi skoraði fyrsta landsliðs-málið imóti Turkalandi í 1991, og til hann skoraði imóti Russlandi í 1995, spældi Todi átjan ferðir á landsliðnum uttan at gera mál.

JH